

Sentencja

- 1) Artykuł 13 ust. 2 dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/55/UE z dnia 20 listopada 2013 r., oraz art. 45 i 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że wniosek o dostęp do zawodu regulowanego i zezwolenie na jego wykonywanie w przyjmującym państwie członkowskim, złożony na podstawie owego art. 13 ust. 2 przez osobę, która, po pierwsze, posiada dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji dotyczący tego zawodu, wydany w państwie członkowskim, w którym zawód ten nie jest regulowany, a po drugie, nie spełnia wymogu dotyczącego wykonywania tego zawodu przez minimalny okres, o którym mowa we wspomnianym art. 13 ust. 2, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego musi ocenić w świetle art. 45 lub 49 TFUE.
- 2) Artykuły 45 i 49 TFUE w związku z art. 4 ust. 3 TUE należy interpretować w ten sposób, że właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, do którego wpłynął wniosek o zezwolenie na wykonywanie zawodu regulowanego w tym państwie członkowskim, jest zobowiązany uznać za prawdziwy dyplom wydany przez organ innego państwa członkowskiego i co do zasady nie może kwestionować poziomu wiedzy i kwalifikacji, których nabycie przez wnioskodawcę można domniemywać na podstawie tego dyplomu. Jedynie w przypadku powzięcia poważnych wątpliwości, opartych na konkretnych elementach składających się na spójny łańcuch poszlak pozwalających sądzić, że dyplom, na który powołuje się wnioskodawca, nie odzwierciedla poziomu wiedzy i kwalifikacji, których nabycie przez wnioskodawcę można domniemywać na podstawie tego dyplomu, organ ten może zwrócić się do organu wydającego o ponowne zbadanie w świetle tych elementów zasadności wydania wspomnianego dyplomu, przy czym ten ostatni organ powinien w razie potrzeby go cofnąć. Wśród wspomnianych konkretnych elementów mogą znajdować się w stosownym przypadku w szczególności informacje przekazywane zarówno przez osoby inne niż organizatorzy danego kształcenia, jak i przez organy innego państwa członkowskiego działające w ramach swoich funkcji. Gdy organ wydający ponownie zbadał w świetle wspomnianych elementów zasadność jego wydania, nie cofając go, jedynie w drodze wyjątku, w razie gdyby okoliczności danej sprawy wskazywały w sposób oczywisty na brak prawdziwości danego dyplomu, organ przyjmującego państwa członkowskiego może zakwestionować zasadność wydania wspomnianego dyplomu.

(¹) Dz.U. C 62 z 22.2.2021

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 16 czerwca 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék – Węgry) – DuoDecad Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-596/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuły 2, 24 i 43 – Miejsce świadczenia usług – Usługi wsparcia technicznego świadczone na rzecz spółki mającej siedzibę w innym państwie członkowskim – Nadużycie prawa – Ocena okoliczności faktycznych – Brak właściwości]

(2022/C 303/05)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DuoDecad Kft.

Strona przeciwna: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie jest właściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania prejudycjalne przedstawione przez Fővárosi Törvényszék (sąd dla miasta stołecznego Budapesztu, Węgry) postanowieniem z dnia 28 września 2020 r.

(¹) Dz.U. C 35 z 1.2.2021.